PASO ESPAÑOL

Roskilde Dyrskue

Landsskuet Herning

Jordmoder ved hestefødsel

Sølv til det spanske dressur-hold ved OL i Athen

5. årgang Nr. 3 September 2004 Løssalg: 40.-

MEDLEMSBLAD FOR DANSK P.R.E. AVLSFORENING

BESTYRELSEN

Formand:
Marianne Gravgaard
marianne@pre-horse.dk
"Hovgård"
Hovgårdsvej 8
8752 Østbirk
Tlf.: 21 93 03 21

Næstformand:
Lilli-Ann Hasselby
lilliann@pre-horse.dk
Ny Mårumvej 298
3200 Helsinge
Tlf.: 48 46 12 22

Sekretær:
Charlotte Eichel Larsen
charlotte@pre-horse.dk
Solhøjvej 42, Torslunde
2640 Hedehusene
Tlf.: 43 52 27 44

Kasserer:
Hanne Kapitanska
hanne@pre-horse.dk
Salbyvej 195
4600 Køge
Tlf.: 56 82 20 96

Medlem:
Gunvor Ejstrup
gunvor@pre-horse.dk
Enebærvænget 13
4700 Næstved
Tlf.: 55 70 09 80

Suppleant:
Zuzette Kraft
Helsingevej 3E,
st. mf.
3400 Hillerød
Tlf.: 43 90 12 10

Suppleant:
Anna
Vestergaard

Bladet er sat af: Charlotte Eichel Larsen

Tryk: D.E. Service ApS
E-mail: dan@de-service.dk
Tlf.: 35 86 14 71
Fax: 35 84 08 29

Oplag: 200 stk.

Den nye deadline for artikler og annoncer er den 10. november.
Send artikler m.v. til redaktøren: Charlotte Eichel Larsen

Foreningens hjemmeside: www.pre-horse.dk
Webmaster: Marianne Gravgaard - marianne@pre-horse.dk

Fotos: Private, og af Tanja Mikkelsen

Forsiden: Barroco III ejet af Anna Vestergaard på Roskilde Dyrskue 2004. Foto: Tanja Mikkelsen

INDHOLD

3 Leder
4 Formandens klumme
5 Yeguada Escalera
6 Yeguada Ma. Fernanda de la Escalera de la Escalera
8 Roskilde Dyrskue 2004
13 OL sølv til Spanien
14 Landsskuet Herning 2004
18 Det første Føl
20 Fravænning
21 Hubertusjagt
22 Hingsteliste
23 Priser og info
24 Stutterier

L E D E R

Livet er fuld af overraskelser. Og spanierne er absolut ingen undtagelse. Bare 14 dage før forventet besøg laver de datoerne om. Ja, ja, man har vel et standpunkt, til man tager et nyt! Jeg tror nu næppe, at spanierne selv har været så sent ude med at planlægge deres rejse rundt i Europa. Jeg tror simpelthen, at de har glemt at give os besked. Og når man tager i betragtning, at 4 forskellige personer fra Cria Caballar har været inde over besøget hos os, så kan der hurtigt gå kludder i det. For mange kokke fordærver som bekendt maden. Pyt nu med det. Vi er heldigvis hurtige på aftrækkeren heroppe i det kolde nord og har endnu engang lavet ruteplaner m.v. til besøget. Så nu er vi klar!! Er I også det? Husk at have papirerne på hestene parat, dvs. grønne stamtavler og fødsels-attester, der er udfyldt inkl. klistermærke for microchip og afkrydsning for blodprøve. Har din hest kun den grønne stamtavle, så skal du aflevere den til den uddelegerede fra Cria Caballar. Derfor vil det være en god idé, hvis du tager en kopi af stamtavlen til dig selv, så du har nogle papirer på din hest, indtil du modtager passet.

Sommeren har været stille, og den har vejrmæssigt heller ikke været noget at skrive hjem om. Solen og varmen kom meget sent, så jeg kan ikke bebrejde danskerne, at de praktisk taget udvandrede til varmere himmelstrøg. Heldigvis var hestene mere eller mindre ligeglade. Bare de kunne få noget græs i skrutten, så var de tilfredse.

Jeg kan med stor glæde konstatere, at der har været gang i bedækningerne i år. Så det skal blive spændende at se resultaterne næste forår/sommer, når føllene springer rundt på foldene. I den forbindelse må I godt være hurtige med kameraet og maile billeder af jeres dejlige heste til mig eller webmasteren. Vi kan simpelthen ikke få nok billeder af P.R.E. hestene.

Der bliver fortsat købt P.R.E. heste herhjemme, men det er lidt ærgerligt, at det er importerede heste mange af dem og ikke af dansk avl. Det skulle jo gerne gå hen og blive det mest almindelige at købe sin P.R.E. i Danmark og ikke fra Spanien. Vi får bedre og bedre avlsdyr, og i den takt får vi så også bedre afkom. Der er forskellige typer P.R.E. heste herhjemme nu, så der er noget for enhver smag. Avlerne skal derfor også være bedre til at reklamere for deres heste, afkom og salgsheste. Og gør det i nogle medier, som I ved bliver læst af mange hestefolk. Der er mange hjemmesider, hvor man bl.a. kan sætte sin hest til salg, og der er igen mange flotte hesteblade på markedet. Jo oftere I bliver set, jo bedre kan folk huske jer.

Om ikke så længe skal jeg møde rigtigt mange af jer, og jeg glæder mig virkelig til at se jer - og ikke mindst jeres heste.

Charlotte Eichel Larsen
Redaktør

Formandens klumme

Hvad bruger du din P.R.E. hest til?

I forbindelse med forsøget på at arrangere et showstævne for barokke hesteracer i begge ender af Danmark oplevede jeg, at interessen for et sådant arrangement var ganske stor; men udelukkende fra tilskuernes side. Rigtig mange ville gerne se de flotte heste.

Stævnet på Christiansborg Ridebane blev afholdt, men med meget få deltagere pga. den korte tilmeldingsfrist – troede vi.

Men til trods for at stævnet var tilrettelagt for alle ekvipager lige fra LC til MB, og til trods for at jeg allerede i november 2003 kontaktede de fire avlsforbund, som kunne være interesserede, især med henblik på at afholde showstævnet i juni 2004 i Silkeborg, måtte vi til sidst aflyse pga. manglende tilmeldinger. Vi havde ellers sørget for alt lige fra anmeldelse til fødevareregionen, til aftale med en rutineret dressurdommer, sponsorer, dispensation fra DRF til licensryttere osv.

Af de fem inviterede avlsforbund viste kun Knapstrupperne interesse – der var 3 tilmeldte heste med i alt 4 starter. Tak for det.
Selv vores egen forening kunne kun stille med arrangørernes egne P.R.E. heste.

Selvfølgelig var det meget skuffende, men væsentligst er jeg stadig meget forundret over, at man i hele fem avlsforbund åbenbart ikke i nævneværdig grad bruger hestene til at ride på, andet end måske en lejlighedsvis skov-hyggetur.
Hvorfor i alverden har man anskaffet verdens dejligste (lidt kostbare) dressurhest, som i øvrigt også kan bruges til springning og kørsel med stor succes???

Tja, med sit dejlige temperament er i hvert fald P.R.E. hesten naturligvis en vidunderlig kælehest, men det er en shetlænder altså også – jeg har selv to af slagsen - de koster ca. 1% af en P.R.E. og kræver langt mindre arbejde.

Nå, men i Danmark er der tilsyneladende kun P.R.E. avlere, og de P.R.E. ryttere, som viser vores smukke heste ved shows og til stævner, kan vist tælles på to hænder. Men hvorfor fik vi så kun 6 føl sidste år? Hvad laver I med P.R.E. hestene her i landet? Det kunne egentlig være interessant at vide.

Fortsat god sensommer

Marianne Gravgaard
Formand

Dansk P.R.E. Avlsforening
Pura Raza Española

Spanske stutterier

Yeguada Escalera

Stutteriet blev grundlagt i 1852 af bedstefaderen til den nuværende ejer, Joaquin Fernandez Pañaranda. Dog er der noget, der tyder på, at stutteriet går helt tilbage til 1700 tallet.
I en årrække har stutteriets hopper været bedækket med udelukkende rene Cartujano hingste fra Vicente Romero. Disse brune heste har lige næseprofiler.

Under monarkiet lå hovedsalget af heste i Lisbon, Portugal. Der var altid heste fra Escalera stutteriet mellem de redne heste hos den portugisiske konge, Juan Carlos, og ligeledes på det nationale stutteri. I 1920, under republikken, blev der købt to 3 årige hingsteplage: AFICIONADO og ESCAMADILLO. De var begge indkøbt til det statslige stutteri.

Imens i Spanien, i 1914, blev hingsteplagen NARANJITO købt til militærets stutteri, og i 1923 købte staten DAMASQUILLO. I 1914 tyndede det ud i hestene, eftersom dampmaskinerne vandt indpas i bl.a. landbruget. På den tid havde stutteriet mere end 100 avlshopper. Siden da er dette tal svundet ind, blandt andet på grund af en hårdere selektion. I dag har vi omkring 40 P.R.E. avlshopper med rene blodlinier. Escalera brændemærket er en stige med 5 trin.

Ma. Fernanda de la Escalera de la Escalera

I Fuentes de Andalusia finder man et af de mest traditionelt drevne stutterier med P.R.E. heste i verden. Rødderne går helt tilbage til 1823 med en flok hopper med Escalera brændemærket. Og de har haft brændemærket med de 5 trin helt op til 1973.
Derefter delte enken af José Luis de la Escalera Vasco stutteriet, Santo Pozo, mellem sine to børn, Maria Fernanda og José Luis, som fortsatte med familiens brændemærke.

Maria Fernanda lavede sit eget brændemærke, som er en stige med 3 trin og omkranset af en hestesko, til sin farm, som hedder Finca San Gerardo. Under ledelse af hendes mand, Manuel de Novales Vasco, har stutteriet siden da produceret brune hopper og hingste.

Da Novales døde, fortsatte Maria Fernanda den omhyggelige udvælgelse af kvaliteten på sine P.R.E. heste. Beviset på hendes hårde arbejde er et utal af præmier, både nationalt og internationalt, som bliver opbevaret på farmen.

Bogen om den spanske hest

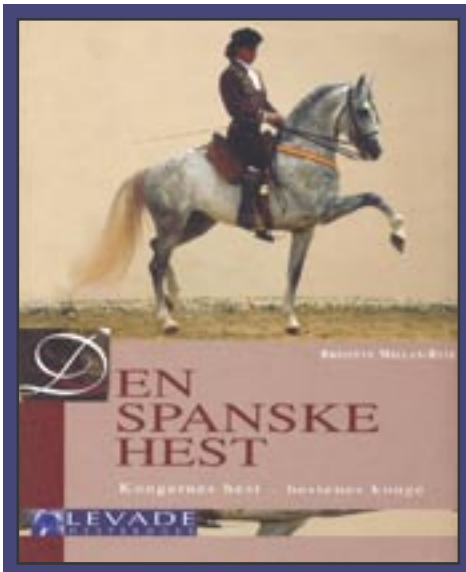

Den spanske hest var i mere end 2000 år den mest efterspurgte hest i alle Europas kongehuse. Den forsvandt ud af billedet i 1800-tallet, da en ny type ridning blev moderne.

Nu oplever den en bemærkelsesværdig renæssance og dukker op overalt i hesteverdenen. Klassisk ridning og barokke hesteracer bliver igen værdsat, og denne bog vil være til glæde, hvad enten man vil vide mere om den spanske hest, det spanske avlssystem og Spaniens ridevis, eller om man blot vil nyde de smukke billeder og snuse til lidt af Spaniens sol og hestemagi for sin fornøjelses skyld.
Bogen er på 78 sider, og hver eneste er smukt illustreret med mange fotos.

Udsalgspris: kr. 298,00.
ISBN: 87-91198-01-1

Kan bestilles her på siden, hos din boghandler og i førende rideudstyrsbutikker samt på: levade@levade.dk, www.heste-nettet.dk, skole@akademisk-ridekunst.dk

Forlaget Levade ApS, Havreholmvej 22, DK-3100 Hornbæk.
Tlf.: +45 2888-0209/4040-5319, mail: levade@levade.dk

www.pre-horse.dk

Roskilde Dyrskue

af Charlotte Eichel Larsen

Det er utroligt, at tiden går så hurtigt. Jeg synes ikke, at det er så længe siden, vi var til dyrskue, og så skulle vi til det igen. I år havde vi store forventninger, for med et 10 års jubilæum var der lagt ekstra kul på ovnen for at præsentere den Rene Spanske Hest. Foreningen havde fået lov til at råde over Huset på Hestetorvet, hvor vi lavede en rigtig flot udstilling med store billedcollager, som Anna Vestergaard var mesterkvinden for, rideudstyr, spanske kjoler, masser af medlemsblade, og så kørte der ellers den ene video af lækre spanske heste på TV'et efter den anden. Vi fik stor ros for udstillingen. Derudover var det lykkes Hanne Kapitanska at tromme hele 15 P.R.E. heste sammen + en tyr til et godt show. Men ak – som I jo har hørt, var vi en af de avlsforeninger, som blev sparet væk fra det store hesteshow. Det var så umådeligt skuffende – især fordi vi havde 10 års jubilæum. Mange besøgende på udstillingen gav da også udtryk for deres store skuffelse over, at vi ikke skulle lave show i år. Mange af dem var netop kommet for at se, hvad vi nu havde fundet på. Forhåbentlig kommer vi med næste år, og forhåbentlig kan vi tromme lige så mange sammen til et farverigt og inspirerende showindslag.

Nå, men til sagerne! Det er altid en stor fornøjelse at komme på dyrskue. Der er en pragtfuld stemning, og alle uden undtagelse er i et strålende humør. Solen var dog ikke så strålende, men vi var da forskånet for de store regnmasser. Det blev til lidt støvregn om fredagen, dejligt solskin og 22 grader om lørdagen og så lidt gråvejr med enkelte solstrejf om søndagen.

Om fredagen var der bedømmelse af udstillede dyr. Det var en noget lille flok af P.R.E. heste, der var udstillet. Det kan vi altså gøre MEGET bedre! Alle opfordres til at tage deres heste med til udstilling. Husk på, der kan også laves samlinger, hvilket vi er i stand til på nuværende tidspunkt.
Anna Vestergaard kom med sine to P.R.E. hingste Barroco III og Ballesto II. Barroco er 11

BALLESTO II og Anna på vej tibage fra ringen

år gammel, og nogle kan måske huske ham fra DAMOCHA i september sidste år. Hvis I har et billede på nethinden af ham der, så kan jeg love jer for, at hingsten så helt betagende ud! Anna har formået at få denne medtagede, forsømte og lidt magre hingst til at ligne en million! Han havde al den masse, han skulle have, og han udstrålede stolthed, hingstepræg og lige præcis det gode temperament, som de spanske hest er så berømte for.

Barroco III fik følgende karakteristik:

Typisk hingst af passende størrelse. Køn af hoved og hals, lang skrå skulder, velformet let overbygget kryds. Føre velstillede lemmer. God energisk skridt. Forholdsvis høj aktion i trav med manglende skulderfrihed. Lidt vinkende i trav. Barroco III fik 23 point og ærespræmie udloddet af Dansk P.R.E. Avlsforening.

Ballesto II er en ung hingst, og også han var med til DAMOCHA sidste år. Han er blevet om muligt endnu bredere, og hans hals er imponerende. Ballesto II fik følgende karakteristik:

Typisk hingst af den større type. Middel dyb og middel bred. Lidt toppet lænd. Bredt og velformet kryds. Tilpas føre lemmer. Ikke helt ren i skridt. Svingende i trav. Ballesto fik 22 point.

Hanne Kapitanska havde selv to heste med. Rocina II var showhest og gik med i Roskilde Kvadrillen. Og så havde hun Rocianas datter, Niña 11 efter Ural med til udstilling. Niña er nu blevet en voksen dame, og der er virkelig kommet bredde på hende. Det er altså fantastisk at se, hvor meget disse heste udvikler sig efter 4 års alderen. Niña fik følgende karakteristik:

Hoppe af den moderne type med ret harmonisk bygning. God bredde, men kun middel dyb. Lidt stejl skulder. God overlinie. Tilpas føre lemmer. God skridt. Energisk trav uden særlig høj aktion og stærkt svingende. Niña fik 23 point og ærespræmie udloddet af Dansk P.R.E. Avlsforening.

Sara Krabbe havde sin hoppe Comprometedora med. Hun blev både udstillet og gik med i Roskilde Kvadrillen. Hun var helt eminent i den weekend. Rolig, fornuftig og tog alt med sindsro. En rigtig god makker. Comprometedora fik følgende karakteristik:

En stor hoppe af den ældre type. Middel dyb og middel bred. Ret kønt hoved med markeret næseprofil. Ret velansat hals, lidt stejl skulder. Lidt kort kryds. Føre, velstillede lemmer og gode hove. God skridt, lige i trav – dog svag haseaktion. Comprometedora fik 22 point.

Sara og Comprometedora sætter hatten på sned, inden det går løs i kvadrillen

NIÑA 11 og Hanne modtager æresprræmien fra foreningen.

Det var nogle glade udstillere der trak deres heste tilbage i boksene og senere modtog deres plaketter.

Dommer til hestene var hippolog G. Halling Nielsen. Han har stor forstand på de gamle hesteracer, og han beærede os da også med indtil flere besøg i huset på Hestetorvet. Det blev til mange, lange samtaler om de gamle hesteracer og ikke mindst skikke. Vi sad og kiggede på en palominofarvet hoppe overfor os i et spiltov. Den havde en rød sløjfe i halen, som betyder, at den kan finde på at sparke. Halling Nielsen fortalte os så, at da hesten var et ganske almindeligt syn i gadebilledet, så man også tit, at en kørehest havde en halmvisk bag det ene øre. Det betød også, at dette ikke var en hest, man sådan lige skulle gå hen og klappe. Og så kom følgende bevingede ord fra Halling Nielsen:
Man binder en halmvisk bag øret på hesten
Ifald den er farlig for næsten.
Tænk, hvor kunne livet vi vandre
hvis skikken blev indført mellem os andre!

Man må sige, at årets dyrskue i Roskilde tilhørte Frieser hestene – også selvom vi havde været med i showet med 15 heste og en tyr. Stutteri Stasevang tog alle kegler med deres show, hvor Asterix og Obelix med bautasten drønede rundt i ringen i en romersk stridsvogn med 4 Friesere spændt for. Og jeg kan love jer for, at der var fuld skrue ned ad langsiderne. Derudover var der to romerske legionærer, der red på hver sin Frieser hingst. Den ene var 6 år gammel, og den anden var 11 år gammel. Også her ser man, at bredden først kommer senere, eftersom den 11 årige var helt færdigudvokset og meget imponerende. Den 6 årige manglede stadig lidt af bredden. Men det var to særdeles velgående hingste, som gik alt, hvad dressuren kan begære. De kunne endda også lægge sig ned eller sidde på deres store bagpart og kigge triumferende på publikum.

Der var mange besøgende til dyrskuet i år, og man kommer i kontakt med mange, søde heste mennesker. Som sagt var der mange, der efterlyste P.R.E. hestene til show, så Hanne, Halling Nielsen og jeg aftalte lynhurtigt, at vi ville lave et foredrag om søndagen. Vi afspærrede en stor firkant af foran Huset på Hestetorvet, og så gik Halling Nielsen ellers i gang med at øse ud af sine store viden, mens Barroco gik inde i ringen. Dernæst kom jeg på programmet og fortalte om den klassiske dressur, og hvorfor P.R.E. hesten er

Hanne og ROCINA II i gang med spanske skridt foran Huset på Hestetorvet.

Øverst: Halling Nielsen i fuld gang med at fortrylle tilhørerne.

Nederst: Huset på Hestetorvet med foreningens udstilling.

så velegnet til det. Imens red Hanne Kapitanska rundt på Rocina II. Og på trods af, at der var begrænset plads, evnede Hanne at få hende til at galoppere og viste størstedelen af øvelserne. Der kom en hel del mennesker til foredraget, og vi fik ros for det. Så det gav lidt stof til eftertanke om, at vi måske nok burde gøre lidt mere ud af at blive ved med at fortælle om den spanske hest.

Det var nogle meget trætte heste og heste ejere, som vendte snuden hjemad søndag aften – hjem til den velredte boks og seng. Det er hårdt at være på dyrskue, men det er også sjovt. Det er jo derfor, at folk bliver ved med at vende tilbage år efter år. Vi ses på Roskilde Dyrskue 2005!

OL medalje til spanske heste....

Et stolt og jublende spansk dressurhold ved OL, hvor de vandt sølv. Bl.a. Rafael Soto rider P.R.E. heste, og han havde for sidste gang INVASOR med til et OL. Rafael havde et ualmindeligt flot ridt. Han var rolig, hesten var rolig, og der blev vist strakte forben i den fri trav. Piafferne og passagen var lige til at savle over, og selv Rafael havde fået styr på sine ellers til tider lidt urolige schenkler. Det var et ridt, der gav 1. klasses kuldegysninger, og det var lige før, man selv sad og »red med«. Her så vi en P.R.E. hest med gang, sving, bæring og elasticitet, sådan som vi ved, at de spanske er i stand til at gå. Og med det ridt fik vi vist lige banket de sidste skeptikere på plads på tilskuerrækkerne!

Redaktionen har naturligvis siddet og heppet med på de danske ryttere, som klarede sig ganske flot. Især når man tager i betragtning, at Lone Jørgensens hest, Ludewig G, kan være en særdeles tændt herre. Men når man nu har forelsket sig i de spanske heste og har erkendt, at der skal kæmpes for deres eksistens på dressurbanerne, så var det med et stort begejstringsbrøl, da Rafael Soto satte sig på en klar 1. plads efter første runde af Grand Prix klassen.

Det er stort for Spanien dette her, og forhåbentlig giver det med tiden flere spanske topryttere, der selv ønsker at repræsentere deres land på ryggen af en spansk hest. Det er god reklame for racen, og god reklame fra avlere af P.R.E. heste verden over.

Fra venstre ser vi: Ignacio Rambla, Juan Antonio Jumenez, Beatriz Ferrer-Salat og Rafael Soto. Foto fra www.athens2004.com

Vi lader billedet stå en ganske rum tid.

Landsskuet Herning

Exercits for P.R.E.

Ja, så er vi hjemme igen.
Mig og min ejer (”mor”) har været i sommer-militærlejr. Mange gange om dagen skulle jeg ud og eksercere, min mor synes vist jeg trænger til lidt opdragelse:
STÅ-LØB-STÅ-SKRIDT-FY-STOP-NEJ-SE LIGEUD-LØB-STOP-STÅ-STÅÅÅÅ!
Hun kalder det for dyrskue.

Hele cirkuset startede flere måneder før. Pludselig skulle jeg i skumbad! Havde ellers lige etableret et solidt støvlag som camouflage for eventuelle insekter. Men min mor havde åbenbart fået forårs-rengøringskuller, så jeg lod hende afreagere. Det ville jo nok gå over. Men nej, det gik ikke over – jeg fik et sommerdækken på, så jeg ikke kunne lave et nyt støvlag, og så blev jeg grundigt børstet 2 gange dagligt. Det afstedkom mange

Her er jeg på exercits med mor. Det var godt nok en streng militærlejr!

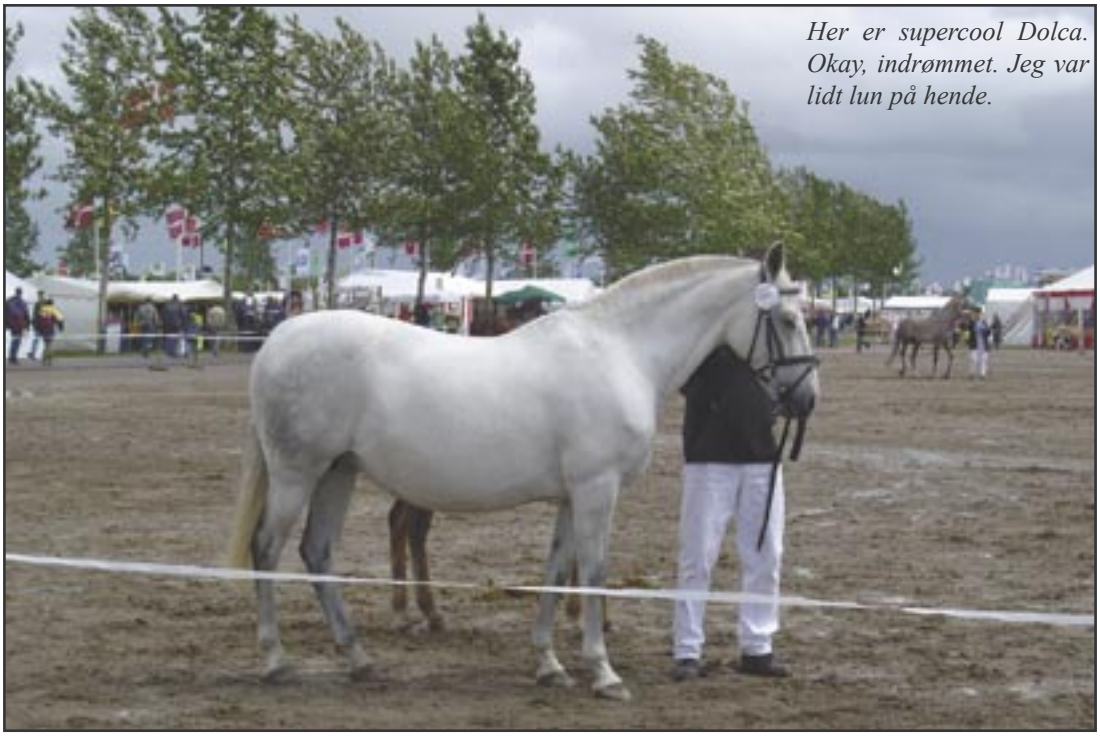

Her er supercool Dolca. Okay, indrømmet. Jeg var lidt lun på hende.

kommentarer fra familien – husets herre foreslog venligt, at mor da kunne låne kompressoren til at blæse mig ren med et par gange om dagen i de næste par måneder. Det gjorde hun trods alt ikke! Og da jeg jo skulle på fold hver dag, blev jeg poleret med showshiner, så det var fuldstændig umuligt at få selv det mindste støvfnug til at hænge fast nogen steder, og jeg fik fletninger i begge ender, så selv mit lange hår blev ved med at være rent.

Endelig oprandt dagen, hvor vi skulle af sted. Hestetraileren var pakket med så meget ragelse (som mor kalder tilbehør), at der næsten ikke var plads til mig. Regnen høvlede ned i stride strømme, da vi kørte af sted mod Herning.

Da vi kom til Herning var der en masse interessante ting at se på og ikke mindst mange dejlige hopper at pifte efter. Tænk engang, alle de dyr, hvis ejere synes, at de trænger til en weekend i en militærlejr!
Der var mange – rigtig mange – heste, kaniner, høns, geder, får, og et utroligt antal køer. Køerne og fårene er så dumme, at jeg sagtens kan forstå, de trænger til lidt opdragelse.

Dette er Calibre, som snart er ved at være en voksen mand på 3 år. Vi havde en ret god mandesludder om damerne

Nej, mor, de der køer hedder ikke Båthorn – han sagde Dansk Korthorn.

Jeg så nogle rigtig nuttede staldkatte, der lugtede af hest – mor kaldte dem miniatureføl – ja ja, så siger vi det. Vi er ikke altid enige om tingene, men der er altså grænser for, hvad hun kan bilde mig ind. Som f.eks. da vi mødte en slags langhåret elefant; hun påstod ihærdigt, det altså var en hest – en Shire-hest! No way!

Meget af tiden tilbragte jeg i ”cellen”, bundet til bagvæggen.

Ebano 34 havde også svært ved at holde tungen lige i munden, når Jyde madammerne stod der og fristede med deres store - øh - lår.

Alt sammen en del af træningen, tror jeg. Ved siden af mig var nogle enkelte andre P.R.E. heste, men ellers var stalden fyldt med dejlige, bredrøvede jyske madammer med føl. God øvelse i selvbeherskelse; men der er da heldigvis grænser for, hvor meget man vil gøre sig selv til grin, når man har spændetrøje på, så jeg ignorerede dem det meste af tiden og forlangte at blive fodret med hø ad libitum.

De andre P.R.E. mandfolk tacklede situationen på hver sin manér; en blev rasende og forlangte uafbrudt at blive sluppet løs, og en anden tog sig en lur midt i postyret. Den eneste P.R.E. dame, der var med, var ret rutineret og tog det hele fuldstændig cool. Hun hyggede sig med at snakke med folk og med at omdekorere indgangen til P.R.E. standen ind imellem.

Som sagt skulle vi ud og eksercere med jævne mellemrum – regnen stod stadig ned i afskyelige mængder. Jeg synes selv, at det gik rigtig godt; lidt passage og et par hingstefanfarer, så mors trommehinder blafrede – så kiggede de alle sammen.

Til bedømmelsen hos dommeren gik der 20 smækre fjordheste-jomfruer i ringen ved siden af, så det var efter min mening spild af tid at vise, at jeg kunne skridte. Det kan alle heste da! Traven viste jeg ham lidt af – men så var det også nok; resten af tiden blev brugt til yderst relevante og imponerende rejehop. Indrøm det, mor. Du kunne alligevel ikke ha' fulgt med, hvis jeg havde gået fri trav hele vejen, vel?

Sent torsdag eftermiddag, mens vejret var allerværst, skulle vi ud igen. Denne gang i "Store ring" sammen med 12 andre hingste til konkurrencen om "Skuets bedste hingst". Det blev hurtigt kedeligt med al den ventetid, men så fik jeg øje på en lille rød blæremås af en fuldblodsaraber. Den indbød til at skulle myrdes, flænses og voldtages – muligvis i omvendt rækkefølge. Mor

var ikke helt enig, så jeg rejste mig på bagbenene og fiskede hendes snor med et forben (et af mine specialer), ned igen og 10 skridt baglæns – hvad vil du nu gøre, mor? Desværre bevarede hun fatningen – kommanderede STÅ – og hentede mig; og så fik jeg en skideballe. Men jeg havde da lystret STÅ, så hvorfor var hun så sur?

Regnen og stormen tog til; en flagstang knækkede ned over en bil ved siden af os, og pludselig kom en stor hvid pavillon flyvende ind over ringen. Så havde jeg fået nok – jeg ville ikke være med til det pjat mere; og det siger nok sig selv, at den konkurrence vandt vi ikke.

Og så endelig skulle vi hjem med oppakningen og mig i et virvar af trailer og lastbiler. Mor var alligevel ret glad for mig og sagde, at jeg havde gjort det meget godt og været en god hest; så jeg blev forkælet da vi kom hjem. Og siden har jeg gået på min store græsfold og fået lov til at støve så meget jeg vil.

Men vi skal såmænd nok igennem samme prøvelser næste år.

Mange hils'ner
"Panda"
(Panadero 11)

Charmebøffen Elegido må ha' været meget i militærlejr, for han tog alt i stift forben.

www.pre-horse.dk

Hjemmesiden, hvor du finder de nødvendige oplysninger. Se under medlemssider

Det første føl

af Gunvor Ejstrup, Stutteri Cava

Da jeg for et år siden besluttede at sætte Bailarina 19 i fol, skete det ud fra ønsket om at få gang i hendes biologiske ur. Hun skulle have det ene føl nu, for så at blive tilredet, før hun atter går ind i avlen. Da hun ikke havde vist nogen synderlige tegn på brunst, valgte jeg, af økonomiske hensyn, at bruge Berner Olsens fuldblodshingst, Primatico, som er en særdeles værdig repræsentant for sin race. Mødet ville resultere i en spansk ridehest, som er en anerkendt ridehest – og ikke kun i Spanien.

Nå men af sted til Berner Olsen og Primatico, nu var det jo bare lige en bedækning, når damen var klar. Men ak! Vi ventede og ventede – ingen brunst. Så det blev besluttet, at hun skulle hjælpes lidt, - åbenbart typisk for spanske jomfruer, og efter 2 forsøg var der dejlige store æg, men ingen brunst. Alle tilnærmelser blev uvenligt og bestemt afvist, så var der kun en vej tilbage - inseminering, hvilket jo er tilladt, når hingsten er af anden race. Efter en dosis og 30 dages ventetid, behagede det damen at vise sig værende i fol. Glad var jeg, nu skulle jeg jo bare vente 10 mdr. mere.

Tiden gik og hun blev større og større, ja så stor, at jeg til sidst kaldte hende både kastaniedyret og spærreballonen. Yveret blev også afsat, som det sig bør, 5 uger før forventet nedkomst, og jeg kunne se, at hun i de sidste uger ændrede facon. Fra at være kuglerund blev hun, set forfra, pæreformet, ryggen sank, musklerne blev bløde og eftergivende, og da den store dag nærmede sig, snød hun mig for mere end én nattesøvn. Nu var det da helt sikkert meget tæt på, i alle tilfælde ifølge bøgernes beskrivelse, så jeg fik en uges ferie for at kunne være tilstede før, under og efter folingen. Og ugen gik og intet skete, ud over at hun var træt og noget langsom i bevægelserne. Noget irriteret over damens sendrægtighed, måtte jeg tage på arbejde igen. Og endnu en uge gik – intet nyt. Så 15 dage over tiden kunne jeg se en

Valderon kun få timer gammel

Valderon august 2004

tydelig indsunkethed lige foran hoftebenet, og morgenen efter var der svage hvide pletter på pattespidserne. Da jeg kom hjem fra arbejde, var de længe ventede voksproppper dannet. Nu måtte det da være, så jeg slog lejr for natten ude i stalden. Efter en nats vågen måtte jeg søvndrukken tage på arbejde med uforløst sag. Efter endnu en arbejdsdag, der føltes meget lang, så jeg ved hjemkomsten at hendes ben var smurt ind i mælk, - nu skulle slaget stå og hun kom på stald.

Kl. 22.15 gik vandet, ikke som et vandfald - nej, jeg var et stykke tid i tvivl, om hun gik og vandede eller hvad, men så meget kunne hun da ikke. Det tog 5 minutter, før alt vandet var gået, og ganske kort efter kom et dejligt ben til syne. Men hvad var nu det? Hoven vendte forkert med sålen opad – oh skræk, tænkte jeg, et bagben! Nå, men jeg er jo en rolig person, så jeg gav hende tid. Efter 10 minutter lagde hun sig ned og pressede let, hvorefter hun rejste sig og så forvirret ud. Så gik hun lidt rundt om sig selv og lagde sig atter, denne gang helt ned, og så lå hun bare der. Efter 20 minutter fra vandet var gået, var min ro forsvundet, og jeg ringede til dyrlægen. Jeg satte ham ind i situationen, hvorefter han spurgte, hvor jeg boede. Det forklarede jeg ham, hvorefter han svarede: Ja, men så kan jeg ikke nå at komme frem i tide. HJÆLP – hvem er så nærmeste dyrlæge? – jo, tja det vidste han ikke lige, men jeg måtte nok hellere vaske armene og få en hånd op og finde det andet ben og en snude…. - hvorefter telefonforbindelsen røg.

Heldigvis havde jeg læst lidt i en bog om foling, og om alt det der kunne gå galt, så jeg vidste nogenlunde, hvad jeg skulle. Jeg fik hånden op og fandt det andet ben, det var heldigvis forben begge to, og efter lidt roden rundt fandt jeg noget, der føltes som en mule. Det forben, der ikke var kommet ud, sad i klemme og var let bøjet, og så snart jeg havde fået det rettet ud, så skal jeg love for, at Bailarina hjalp til. Med et godt fast greb i begge forben, sikkert over kodeleddene, fik vi i fællesskab presset og trukket føllet ud, og så snart skuldrene var fri, lod jeg hende klare resten selv for at koncentrere mig om føllet. Jeg skyndte mig at rive fosterhinden itu og fik en finger ind i munden på føllet for at fjerne evt. slim, og efter nogle åndeløse sekunder kom der en dyb indånding, - puha! Den var i live. Herefter måtte jeg nærmest holde den nede, for at den ikke skulle rive navlestrengen over for tidligt. Den ville nemlig op at stå, før den var helt ude. Da hele føllet var ude og fri af fosterhinden kunne jeg se, at det var et dejligt, velskabt hingsteføl.

Efter en halv times asen og masen stod han op. 3 kvarter senere fik han med lidt hjælp sin første mælketår. 1 time senere stod tarmbegen ud af ham i rigelige mængder, og Bailarina slap også børen efter en time. 2 dage senere legede han formel 1 rundt om sin mor, og 5 dage efter kom han for første gang ud – sent men efter dyrlægens anvisning. Han holder sig pænt til sin mor, og hun passer rigtig godt på ham. Hun går mellem ham og hegnet og følger ham i det hele taget tæt. Og det vigtigste af alt – vi overlevede alle tre vores første foling.

Fravænning på godt og ondt

Det lakker mod efteråret, og inden længe skal føllene vænnes fra deres mor. Der er mange forskellige meninger om, hvordan sådan noget skal foregå, og metoden kan vælges ud fra, hvordan psyken på hoppen og føllet er.

Føl vænnes ofte fra deres mor, fra de er 6 måneder gamle. Nye undersøgelser har dog vist, at man med fordel bør vente med at vænne dem fra, til de er 7 måneder. Den ekstra måned gør noget af arbejdet for dig. Føllet er så stort, at det kan spise nøjagtigt det samme som alle de andre heste, og den dier heller ikke så ofte hos hoppen længere. Tit ser man også, at hoppen selv afviser føllet og ikke lader den die så mange gange i løbet af en dag, som nogle vokser føllet op med en ekstrem stærk flok afhængighed og lærer aldrig at være alene i en stald eller at acceptere, at andre heste bliver taget ind og ud af stalden. Hesten bliver nervøs og stresser hurtigt op. Det er et helvede at have sådan en hest, for den vil få svingende vægttab og i øvrigt have det rigtig dårligt psykisk.

I naturen sker fravænningen, når hoppen får et nyt føl. Dvs. føllet vil da være omkring 1 år gammelt. Føllet fra det foregående år holdes væk, så det nye føl kan lære sin mor at kende og i øvrigt have førsteretten til mælkebaren. Der er dog ingen problemer i, at føl fra foregående år går sammen med deres mor og hendes nye føl.

måneder inden. En adskillelse vil derfor ikke være så voldsom for føllet, som hvis den f.eks. blev taget fra sin mor i 4 måneders alderen, som man desværre ser af og til i Spanien. Når et føl bliver taget så tidligt fra sin mor, sker der ufravigeligt en psykisk skade på føllet, som er mere eller mindre umulig at rette op på. Ofte Det er meget individuelt, om hoppen selv siger stop for føllet til at die. Nogle hopper fortsætter mælkeproduktionen og lader en 2 års eller endda en 3 års die hos sig, hvis hun ikke har fået et nyt føl.

Det bedste for hoppe og føl er, at man langsomt vænner dem til at stå adskilt. Det er trods alt lidt af et traume for føllet, at den ikke længere har sin mors beskyttelse. Hen over 14 dage kan man lade føllet stå i en boks for sig selv om natten. Om morgenen lukker man hoppe og føl sammen og i øvrigt lader dem gå på fold sammen i løbet af dagen. Som regel går der ikke mange dage, før føllet accepterer, at den står alene i en boks om natten. Der skal bare være andre heste i stalden til at holde den med selskab.

Når de 14 er gået, og føllet accepterer at være adskilt fra sin mor, så er den klar til at flyve fra reden. Hvis føllet ikke synes at være klar til at blive skilt fra sin mor, så kør proceduren en uge mere.

Føllet kan nu flyttes til f.eks. en løsdrift med jævnaldrende føl enten hjemme eller ude. Det er vigtigt, at føllet vokser op sammen med andre føl, så det lærer "hestesprog" og lærer, hvad et hierarki er for noget. En hest, der har været præget af mennesker og ikke er vokset op sammen med jævnaldrene, udvikler sig ofte til at blive dårlige til at begå sig i en hesteflok – simpelthen fordi hesten ikke har fået lært "hestesproget".

Når føllet er taget helt fra, vil hoppen ofte stå og kalde på sit føl i 1 – 2 dage, men hun vil hurtigt falde til ro og acceptere situationen. For at undgå, at hoppen får yverbetændelse, kan man stoppe mælkeproduktionen ved at sulte hoppen i 1 – 2 dage. Dvs. man giver den ikke kerne, men f.eks. hø eller wrap. Herefter kan hoppen fodres helt normalt.

Det er forskelligt, hvor længe man vælger at lade sit føl gå i en løsdrift. Nogle tager dem i hænder, når de er 1 år, andre venter til de er 2,5 år gamle. Uanset hvad, så har plagen fået en god opvækst blandt ligesindede og er nu klar til at få den basale opdragelse.

Hubertusjagt

Søndag den 7. november 2004 er der Hubertusjagt, og i den anledning forsøger vi at få samlet en flok spanske heste til promenadetur i Dyrehaven.

Pris for deltagelse er 200 kr. Dette dækker kvartalsskovkort til Dyrehaven.

Der kan desværre ikke købes dagskort. Har du lyst til at være med, så kontakt Hanne Kapitanska på mail:

hanne@pre-horse.dk
eller tlf. 23 36 70 71 (aften).

Hingsteliste

Alferez IV

Farve: Brun
Født: 29-03-96
Codigo: 190101002115452
Far: Lisongero
Mor: Capitana XXVIII
Avler: Yeguada Carrion
Stangmål: 165 cm
Ejer: Stutteri Pepino PRE
Tlf.: +46-42 22 81 00
www.pepinopre.com

Cambalache III

Farve: Brun
Født: 30-04-95
Codigo: 190101002109114
Far: Letrado VII
Mor: Centuria
Avler: J.M. Neila
Stangmål: 158 cm
Ejer: Marianne Brydov
Tlf.: +45 59 93 70 73

Legionario XXVI

Farve: Skimmel
Født: 21-3-92
Codigo: 190101002006533
Far: Letrado II
Mor: Legionaria IX
Avler: Yeguada Hnos. Gonzalez Perez
Stangmål: 168 cm
Ejer: Mette Jensen
Tlf.: +45 66 12 35 97

Peluso

Farve: Skimmel
Født: 28-3-91
Codigo: 190101002003772
Far: Decidido IX
Mor: Pelusa 1982
Avler: Agustin Cadenas Beltran
Stangmål: 163 cm
Ejer: Heidi Vineke
Tlf.: +45 23 81 35 63
www.heidivineke.dk

Sabio IV

Farve: Skimmel
Født: 27-4-97
Codigo: 190101002122674
Far: Macetero
Mor: Carbajosa
Avler: Comercial Agro. Garmat S.A.
Stangmål: 161 cm
Ejer: Lilli-Ann Hasselby
Tlf.: +45 48 46 12 22

Velazquez II

Farve: Skimmel
Født: 27-04-95
Codigo: 1901010021AL067
Far: Banquero IX
Mor: Dali II
Avler: Sabine Ziesenitz-Pulver (Tyskland)
Stangmål: 162 cm
Ejer: Camilla Björkman, Sverige
Tlf.: +46 176-235005

www.karlorsta.com

Zagal XI

Farve: Skimmel
Født: 30-03-94
Codigo: 190101002103856
Far: Beduino V
Mor: Hortera II
Avler: Domingo Garcia Briñon
Stangmål: 164 cm
Ejer: Stutteri Pepino PRE
Tlf.: +46-42 22 81 00
www.pepinopre.com

Priser i foreningen

Ejerskifte		100 kr.
Kåring pr. stk.		1.500 kr.
Registrering af føl pr. stk.		550 kr.
Identifikation af ny hest pr. stk.		250 kr.
Hingst på hingstelisten pr. år uden foto pr. stk.		100 kr.
Hingst på hingstelisten pr. år med foto pr. stk.		200 kr.
ANNONCEPRISER I PASO ESPAÑOL		
	FARVER	**SORT/HVID**
6 x 6 cm	100 kr.	80 kr.
6 x 12 cm	200 kr.	160 kr.
6 x 15 cm	300 kr.	240 kr.
6 x 23 cm	400 kr.	320 kr.
12 x 12 cm	400 kr.	320 kr.
12 x 15 cm	600 kr.	480 kr.
12 x 23 cm	800 kr.	640 kr.
15 x 15 cm	900 kr.	720 kr.
15 x 23 cm (1/1 side)	1.200 kr.	960 kr.
Bagsiden	1.600 kr.	1.300 kr.
ANNONCEPRISER HJEMMESIDEN		
Salgshest pr. stk. i 3 måneder		200 kr.
Bannerannonce 4 x 4 cm i 6 måneder		500 kr.
Bannerannonce 8 x 8 cm i 6 måneder		1.000 kr.
Hingstepræsentation pr. år		200 kr.

Kåring 2004

Så er det snart, at vi skal møde jer alle sammen, og vi har sommerfugle i maven. Men først og fremmest ser vi meget frem til at møde jer alle sammen - både dem vi kender, og alle de nye medlemmer. Forhåbentlig kommer vi til at lære endnu mere om P.R.E. hestene og ikke mindst det nye kåringssystem.

Vi kan nok ikke undgå, at der måske opstår forsinkelse undervejs, og skulle vi være forsinkede, ringer vi til det næste opsamlingssted og giver besked med det samme.

Husk at få jeres føl microchippet og få taget blodprøve og ikke mindst få udfyldt deres fødselsattester. Hav også stamtavler m.v. klar, når vi kommer. Det sparer tid til procedurerne - og så vi har lidt ekstra tid til at få snakket med jer i.

Hold godt øje med vores hjemmeside, som jævnligt bliver opdateret. Og send os endelig nogle billeder af jeres heste, så vi kan få dem med på galleriet. Det er heste, som surferne vil se.

Med venlig hilsen
Bestyrelsen

STUTTERILISTE

Anne Schaumann Nielsen

Tlf.: 57 80 17 87
schauman@worldonline.dk

Karlorsta Gård

www.karlorsta.com
Tlf.: +46 176 23 5005/23 5020

Stutteri Cava

v/Gunvor Ejstrup
Tlf.: 55 70 09 80
gejstrup@jubiimail.dk

Stutteri Dalgård

v/Lis Kristiansen
Tlf.: 86 85 30 66
www.dalgaardhorses.dk

Stutteri Dandanell

v/Lise Dandanell
Tlf.: 49 70 30 00

Stutteri Grønnevang

v/Hanne Kapitanska
Tlf.: 56 82 20 96
www.p-r-e.dk

Stutteri Hermosa

v/Berith Larsen
Tlf.: 54 44 64 46
www.hermosa.dk

Stutteri Liselund

v/Gitte Gjersøe
Tlf.: 49 70 20 05
www.lise-lund.dk

Stutteri Mitenzo

v/Mitzi Bengtsson
Tlf.: 49 21 67 60

Stutteri Perregaard

v/Ulla Perregaard
Tlf.: 45 80 70 61
www.spanishprehorses.dk

Stutteri Plovmandshave

v/Heidi Købmann Madsen
Tlf.: 75 76 10 16

Stutteri Sant Jordi

v/Birgitte Bjerregaard
Tlf.: 98 66 47 77
bjerregaard@nypost.dk

Windrose Farm

v/Fam. Bandier
Tlf.: 45 93 71 81
www.windrose.dk

Yeguada La Colina del Sol

v/Charlotte Eichel Larsen
Tlf.: 43 52 27 44
charme@post10.tele.dk

Yeguada La Montaña

v/Marianne Gravgaard
Tlf.: 21 93 03 21
marianne.k.g@get2net.dk